

հարգելի մասնակցությամբ չհարկադրված խնդրոյն
նախադասական կարեւորութիւնը էր նե-
րեր այլ ևս երկրորդը : Աստի ժողո-
վը բացուեցաւ փոխ-Գլխաւորութեան մե-
ծապետին Ռուսիան եւ Ֆէտիկովսկոյ տառ-
նակաւոր Ռուսիան եւ կանոնադրին վերը-
տին քննութիւնը ձեռք առնուեցաւ :
Իշխանադէմայ Սրբազան Գառնի-
արքն արդէն տառջնին միտքուն մէջ
կանոնադրութեան քանին միջկանոնը
փայլ գոտարտութիւններ ցոյց տաւաւ
էր : Եւ յառնամիտքին : Բնական մե-

անցեալ թերևոյ ալ բառն ենք, կա-
նոնադիրը դրեթէ Բնդ - ժողովոյ հա-
ւանութիւնը ստացած ըլլալով, ամե-
ր ժաւարտութիւն վերջացաւ եւ միայ-
ն վաւերացուող միացած կը կարծուէր
Դժարագարար, ինչպէս ըսինք, մե-
ծողոյն մաս չգտնուելով, վաւերացման
գործը չէր կրնար կատարուիլ։ Միւ-
կողմանէ Արարեան Պատրիարքը Չ. Կա-
կի տնին օրեր Ս. Եղուսայեմի մէ-
կէն խօսելու գտնուելու անհրաժեշտ հա-
կաճութիւնը ցոյց տալով, յոյժով
ժողովոյն թէ ինքն առաջնակա չորե-
շաբթի օրն անպարտաւ ծանօթ կը
հարկադրուէր եր. Միւնիզաւանյն կան-
ոնադրին գործն այդպէս երկարութուն վե-
րաւն գտնուածներ ըլլաւ։ Ըսող վե-
նեակալ գտնուող երեսփոխանաց մեծ-
ցոյն մասը որոշեց թէ Արարեան Պա-
րիարքին հարկ չկար այլ ևս Կ. Կ.
լին միայն, եւ կրնար իր ուխտն ըն-
լով մեկնիլ։

Երկրորդապես Երանապետ Էջեֆն
գործը զիւրացընելու համար աւազ
կեց թէ այն երեսփոխանները՝ որ նախ
կրէին Երանելուն առնն կանանազիրն
երկու հետեւուն վույզ զիտողու
ունէին և վերաբնութեան ժամ
կին թողուած էր, իրենց զիտո
թիւներն ընեն, և ապա Երուսաղ
Ա. Պատրիարքն իր ուխտն ընէ, և
թէ կուզէ շորհրդաբեր ժող ճանաչ
ու իր հետը տանելով՝ սորոզվիւ ա
նազութեան մէջ օրինաւը, մինև
կանանազիրն ալ ապուելով իրեն
կուի։

Երբե ինչ իր կար, որոց վույ
նի աւերակփոխանը զիտուութիւն
ըրին = Դաւթ թէ արշեօք վանուց Ե
առական բանալին սրբապատ Պատրիար
խաննելու է, թէ վանքին Տիօթէն
ղօզվիւ, Երկրորդ՝ թէ ապուեք որ
կու է որ Միաբանութիւնը սահ
եալ ուսումնով աւելի փոխառ ուս

կրնայ ընդ, առանց ազգային կե-
նական Ս. արքայական հաւանութի
առնելու։ Երրորդ թէ արդեօք
Երուսաղէմայ վանքէն Ս. Լէվի
կաթողիկոս ձեռնադրուելու զա-
մարդատանանին որովան վկայայ
կ. Պօղոս Ս. Պատրիարքն ալ վա-
րացրելու էր։

Ժամանակն ուշ էր և ամռոյ
րայ ըլլալով վանքաւանութիւնն ար-
տեւակ ինտիմ մը ձգուեցան։ Ս.
Լեւոնայական այն ատեն Երուսաղ-
Ս. Պատրիարքն ինքզնոյ թէ ժա-
նակ էր իր ուխտը տալու ազգային
րեսինդակութեան առջև, որպէս
ստեղծաւորի առ մեծին։ Ընեն-
ուոր էրաւ Ս. Պատրիարքն ուխտ
սելու համար։

Իսկ Ս. Եսայի Պատրիարքն Ս.
հանուր Ժողովոյ շինած կանոնադ-
րեան մէջ քառի տրամադրութիւնն
անդրոյժարեան համարելով, չա-

ուխտ ընել։ Ինչ թէպէտ ներկայ
նաւոր երեսփոխանք և Կ. Պոլսի
Պատրիարքըսկ շատ յորդորեցին
որ աղայային Լիւթափոխանութեան
մասը ընդգրկեմանայ։ Երբիս պրտաւ
Թխըր գարձեալ կանաւաքրին ինչ
կէտերուն ըստ իւր կարծեաց ա
ծալքելիւն Թխըր պատմաւ րան
ըտեցի ուխտ ընել, և մինչե իսկ
լուսաւորութենէ հրաժարելու պատ
րաւն յայտնեց։ Ըստր վրայ Լու
սաւոր Թէւոթմն տարպուեցաւ սո
գեցելու, յալալ աջ Ժմար ինչոր
րոշումը նոր Լիւթափոխ Ժողով
կր ընայ, և հետեւեալ Սրբազան

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

(մեծազգյի մաս ունեցող) Տնդ Տնդ
 ժողովը որդեկանորդ Մ. Մ.
 Պատրիարքին տնդորդալիս կայ
 կետերը վերադառնալիս մեծ
 նե և իր վերջնական որոշումն ու
 ծիւր տայ, Ս. Կապրի Պատրիար
 քին ևս պատմաւոր ճշմարտութեան
 լեւան պատկանաւոր չի ըլլալ մեծն

ըլլալ ուղեր է ։ Երկրորդ չհասարակական
 թէ Մասին հասարակացե պաշտօնու
 կա՞ն ըլլալ ուղեր է ։ Եւ այսոր ալ ըլլա
 կուղե՞ թէ ոչ ։

Ըստ անի մասին նկատմամբ Մասին
 ստորի երկու իմունիք ժխտած է
 չժխտեր ։ Պաշտօնական լրագրի մի վր
 լայնք պատած զղոյններն աշխարհած
 նմի՞ ինչ ։ Դիտարկելով Բաղդադական ժ
 ղովի մէջ պաշտօնական լրագրի խառն
 լրագրի մասնակի ։ Ժողովրդականներ
 ոմանք Մասինին համար առաջարկեց

ալ ուրիշ գաս պաշտամանս թի
մը հանել հազեն. Խոնիրը Մասի
ալ կը հաղորդուի մեկ երկու յար
անանց կողմանէ և Մասիս ալ առ
ջարկու թիւն իր գրէ. և այս առթ
եղած բանակցութեանց մէջ իր տես
թիւններն ու պայմանները գրով
հաղորդէ որու որ անկ է. Բնա տ
րոյր պատմութիւնը. իսկ պատմ

կան լրագրի գործն ուր մնացած
մեք ալ Ս՝ արդւթեան դադանեաց
չբարով՝ Սեղուէն աւելի բան
չենք գիտեր։

կրօնքն որ երբեք Սասնա Մարտի
թեան ձեռքը կոծի ԳՈՐԾԻԲ
կամ ՎՐԶՁԻՆ քրտնը շոփ
հաստացուցած չէ ինքեղոր, այլ
նուանող Բարսեղական ժողովոյ ան
ջական արամադրութեան ներքե
նով լիթի, յոտարի մանասանահա
մութեան անկախ իրքն ունեցող վա
րձ առեւել լաւ կրօնք ծառայել Ե
վե Վարդաթեան, առաջնորդ
աներկնող ունեւնալով իրեն Սոս
նաբարութիւնը, Եզգին կրօնում
ազունն ու պատմութիւնը, և ո՛չ վար
թեան այս կամ այն ձեւովն ձե
« ԳՈՐԾԻԲ քրտնով կամ այն
աներկնալով, Լազրի բո ժողովն
« իրքն ազգու և համոզող կրօնք
« երբ որ զայն ընթերցողը գիտնա
« անիկա կոծի է՛ ԿՐԶՁԻՆ
« ԳՈՐԾԻԲ մը չէ, այլ Ե՛
« ՏՈՒԹԵԼԻՆՈՒ ԽՂՂԻՆ
« ՏՈՒԹԻ Ե՛ ԵՆԿՈՒՄԻՆՈՒ
« խօսող ազգային թերթ մ'է,
« ԴԻԴԻՐՈՒ և ՊԵՅՄԱՆ
« միայն կուզէ Սասնա ծառայել
« զին, Բարսեղապետի և անձն
« Վարդաթեան մ'ամեն ձեւովն
« նախ ամենայն վառաշուքեամբ
« սրան իրենց ՕՐԻՆԵՒՈՐ

Իմանկ և գործոց յայտարար, ըս-
 Ի թուի և ժողովորեան ձեռն հարգե-
 ցնելու միջոց ունենալ, և փոխա-
 Ի նարար և եւ այլն ։
 Ըստից էին, ահա մեր պայման-
 որ իւր վարդապետութեան պայմ-
 ան և ձեռն կրնար բլլալ, և որով
 Մեղսուն ամրապետութեանց
 քնն ամենուն կը տեսնուի ։
 Մասին զբաժ պայմաններու
 երկու նկատելիք կան. նախ Վ Ե
 թեան ՕՐԻՆԵԼԻՈՐ ԳՈՐԾ
 ջառագով բլլալու կը յօժարե-
 թէ ամեն անգամ արեւուն ։ Եւ
 Մասին այդ պատշաճութիւն
 լի Եղբին և Վ արեւ թեան մե-
 ղողու արեւ թեան միջոց ծառ տեղի-
 մար, և թեան արար Մ արար
 թեան առ ջե և հասկածելի ։
 յարձակութեան, և հասարակ-
 առ ջե և արհամարհելու, այսին
 տեսանութիւն Եւ լի բլլալ
 իմանս իս սկզբունքի է արեւ

ինչ որ հարկ է մտնել, և պիտի
 տառեր ինչ որ հարկ է հասնա-
 Սոսի պաշտօնական լրացիր մը
 թախաց նմանակալ թերթի
 կարևոր եղած այս երկու պարտ-
 թիւաներէս պէտք իր կարծեմ
 Սեր անձնականին վերա-
 պա խոցիր պարզուելէ ետեւ լրաց-
 վեցած անձնական աւարտի եղա-
 բուն, ինչպէս որ գտնուի սրտու-
 էնք և պիտի արտայայտենք,
 Սեղան, այլ որոշմամբ հասն-
 թեան պատերազմ որոշ գաղափար-
 յանձնեք մեր մինչև շարք գրա-
 զանոք իրենց պարզութեանը վ-
 լով:

1. Ըստ իր յառաջագնաց
 համար պէտք եղած ամեն բան
 միայն Ս. արքայ թեան վրայ ձգել
 կարողութեան վեր բաներ պի-

լու չէ՝ իրիւկ մասնաւոր նախա
 թնէն մը՝ փառն զի ինչպէս հա
 իկաւոր Պ. Դէֆֆէյր գաղղ
 լիէն ալ ըսած է, « Եղբարե՛ր

